

jahho - astjalissele mitte alva sanna, waid parrandas agga temma hawa — fa emanda wasto ta ei lausand fest ühtegi.

Agga sedda helsdem ta olli, sedda walsusam tundis emimand omima süüd, ja fest roib arvata, et temma süddha veel mitte üsna rikkutud ei olnud; sepärrast fa sesamina wallo temma meleparrandaja ja hingepääsja olli. Agga noor mees ját veel üllemeelesemaks, ja se õn, et ta kõmatkorda peasis, aias tedda, veel julgemine pattiud teggema — Temma südand kül veel kangelas patto - õnnetus, ehetessite põrgo waew peab sullatama.

Ka tüdruko meel sai halledaiks selle isanda kannatusse párrast, ja tulli andeks palluma, fest temmagi teadis fest. Nenda aias Jumala waim innimesse emese siidame tunnistusse lõbbi tedda omima süüd fundma ja se tundmissee lõbbi omima meest parrandama, fui innimenne isse ag-

ga nattuke temma juhhatamisse heäst wotstab lüilda.

Ob, sepärrast tagpanege kohhe pattust, fui pat hirmo tee! Gest iaga pat rõmustab — agga sesamma rõmo sees on fibrot, mis surretab Ja nenda, kuida need keigeturiemad uussid seddanishi lodud on, et nemimad kollinat tewad, fui tullemad, sepärrast, et igga loom nende eest hoiaiks — nenda fa patto hirm innimesest peab ärrataina teinma patto-unne seest;

Gest esmasti sai on patto te,
Seal pole muud fui rõmo;
Kül agga párrast waewane,
Láis kartust ja tás hirmo.
Ja taeva te on essite
Järsk, fitsas, waewalinne —
Euis ifla ennaim tassane,
Ja wiinaks rõmolinne.